

33^e zondag door het jaar 16-17 november 2024

— decanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: What a wonderful world – Louis Armstrong (1968)

- versie Armstrong: <https://www.youtube.com/watch?v=VqhCQZaH4Vs>
→ versie Katie Melua: <https://www.youtube.com/watch?v=b8GOh0HmzFk>

I see trees of green
Red roses too
I see them bloom
For me and you
And I think to myself
What a wonderful world

Ik zie groene bomen
ook rode rozen
ik zie ze bloeien
voor mij en jou
en ik denk bij mezelf
wat een prachtige wereld

I see skies of blue
And clouds of white
The bright blessed day
The dark sacred night
And I think to myself
What a wonderful world

Ik zie blauwe luchten
en witte wolken
De heldere gezegende dag
de donkere heilige nacht
en ik denk bij mezelf
wat een prachtige wereld

The colors of the rainbow
So pretty in the sky
Are also on the faces
Of people going by
I see friends shaking hands
Saying, "How do you do?"
They're really saying
I love you

De kleuren van de regenboog
zo mooi in de lucht
zijn ook op de gezichten
van voorbijgaande mensen
Ik zie vrienden handen schudden
Zeggen, "Hoe gaat het?"
Ze zeggen echt
Ik hou van je

I hear babies cry
I watch them grow
They'll learn much more
Than I'll ever know
And I think to myself
What a wonderful world
Yes, I think to myself
What a wonderful world
Ooh, yes

Ik hoor baby's huilen
Ik zie ze groeien
Ze zullen veel meer leren
Dan ik ooit zal weten
En ik denk bij mezelf
Wat een prachtige wereld
Ja, denk ik bij mezelf
Wat een prachtige wereld
Ooh, ja

*Dit lied uit 1968 kwam tot stand in een tijd van grote rassenverdeeldheid in de USA. George Weiss, de auteur, schreef het met Louis Armstrong als uitvoerder voor ogen omdat hij erin slaagde mensen van verschillende rassen bijeen te brengen. De boodschap van het lied was hoop te brengen door te verwijzen naar de mooie dingen in het leven desondanks het vele negatieve waar we dagelijks op gefocust zijn. Het lied krijgt een sterk ironisch kantje wanneer het gebruikt wordt in de film "Good morning Vietnam" waar de beelden volledig in tegenspraak zijn met de inhoud van het lied -> <https://www.youtube.com/watch?v=u9xYUndzoWg>
Het lied werd gecoverd o.a. door Patti Smith, Joey Ramone, Céline Dion, Rod Stewart, Nick Cave, Anne Murray, Sarah Brightman en Ziggy Marley. We kiezen voor de mooie uitvoering van Katie Melua uit 2007, in duet met de in 1996 overleden Eva Cassidy. (Bron: Wikipedia) Het mooie en positieve zien, ondanks ... moge het ons lukken.*

Openingslied: ZJ 825 - Lied aan het Licht

<https://www.youtube.com/watch?v=YjFs8DuXBfc>

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan.
Koud, één voor één en ongeborgen
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht van mijn stad de stedehouder
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.

Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
Licht, laatste woord van Hem die leeft.

Welkom:

De liturgie van deze zondag
vraagt om een onbegrensd vertrouwen in de toekomst:
het evangelie verwijst naar de vijgenboom
die een nieuwe zomer en een nieuwe toekomst aankondigt.
Dat beeld van een betere toekomst moge ons sterken,
ook als de tekenen van de huidige tijd niet zo hoopvol zijn
als we wel zouden willen.

Vergevingsmoment:

God, U nodigt ons uit om te groeien in geloof
en hoopvolle mensen te zijn.
Vergeef ons als we de tekenen van hoop niet zien.
Heer, ontferm U over ons.

Christus, U nodigt ons uit om waakzaam te zijn
en elke dag te vertrouwen op Gods zorg en nabijheid.
Vergeef ons als we te weinig luisteren naar medemensen
en niet getuigen van dit geloof. Christus, ontferm U over ons.

God, U nodigt ons uit om op U te vertrouwen en uw aanwezigheid
te zien in de liefde en de inzet van zovele mensen.
Vergeef ons als we ongeduldig worden
of de moed verliezen bij het geweld en het onrecht in onze tijd.
Heer, ontferm U over ons.

Lofzang:

Laten wij de Heer loven en prijzen en dankbaar zijn
voor zijn schepping waarin Hij ons geschapen heeft
naar zijn beeld en gelijkenis.

Danken wij Hem voor het licht van zon, maan en sterren,
voor de pracht van bloemen en planten,
voor het wisselen van de seizoenen en voor alle leven hier op aarde.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen
omdat Hij zijn Zoon heeft gezonden,
die ons de werkelijke waarden van het leven heeft kenbaar gemaakt
en ons de weg heeft getoond naar het eeuwig leven.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen in alle mensen
die zich met hart en ziel inzetten voor het geluk en het welzijn van medemensen,
voor de verdere uitbouw van zijn schepping,
voor het blijven uitdragen van zijn boodschap,
voor een wereld van vrede, zonder haat of tweedracht.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Laten wij de Heer loven en prijzen:
voor het geluk dat we mogen vinden in zoveel kleine dingen:
de glimlach van een kind, een onverwacht teken van liefde,
een luisterend oor, voor een gebaar van troost,
een woord van dank, en het warme gevoel bij intens geluk.

Heer, hiervoor willen wij U danken, loven en prijzen.

Openingsgebed:

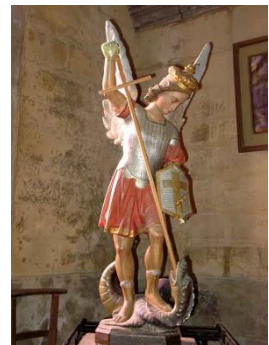
Goede God, al wat leeft, duurt slechts zijn tijd.
Niets dat uit onze handen komt zal eeuwig duren.
Maar uw Woord is eeuwig, uw Liefde blijft.
Sta ons bij
en wees onze steun om, in de wisseling der tijden,
het echte leven niet uit het oog te verliezen,
in het voetspoor van Jezus Christus, uw Zoon en onze Heer. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Daniël (Dan. 12, 1-3)

1 In die tijd zal de grote vorst Michaël opstaan
om de kinderen van uw volk te beschermen.
Want het zal een tijd van nood zijn,
zoals er eerder nog geen is voorgekomen zolang er volken bestaan.
Maar al degenen van uw volk die in het boek staan opgetekend,
zullen in die tijd worden gered.

2 En velen van hen
die slapen in het land van het stof zullen ontwaken,
sommigen om eeuwig te leven,
anderen om de vernedering van een eeuwig schande te ondervinden.

3 Dan zullen de wijzen stralen als de glans van het uitspansel
en degenen die de mensen op het rechte pad hebben gebracht
zullen schitteren als de sterren, voor eeuwig en altijd.

Tussenzang: Psalm 16 (15) 5 en 8, 9-10, 11

refrein: Behoed mij, God, tot U neem ik mijn toevlucht.

De Heer is mijn erfdeel, mijn dronk uit de beker,
Hij heeft mijn lot in zijn hand.

Steeds houd ik mijn ogen gericht op de Heer,
ik val niet, want Hij staat naast mij.

Daarom ben ik vrolijk en blij van geest,
daarom kan ik rustig gaan slapen.

Mijn ziel laat Gij niet aan het dodenrijk over,
Gij levert uw dienaar niet uit aan het graf.

Gij zult mij de weg van het leven wijzen
om heel mijn vreugde te vinden bij U,
bestendig geluk aan uw zijde.

Tweede lezing: Uit de brief aan de Hebreëën (Hebr. 10, 11-14, 18)

- Broeders en zusters,
- 11 Iedere priester verricht dagelijks staande de dienst
en draagt telkens weer dezelfde offers op, die nooit de zonden kunnen wegnemen.
- 12 Hij daarentegen is voor altijd gezeten aan de rechterhand van God,
na één enkel offer voor de zonden te hebben gebracht,
- 13 nog slechts wachtend op het ogenblik dat zijn vijanden
als een voetbank voor zijn voeten worden gelegd.
- 14 Want door één offer heeft Hij voor altijd hen
die zich laten heiligen tot volmaaktheid gebracht.
- 18 En waar deze vergeven zijn, is geen zoenoffer meer nodig.

Lied: ZJ 556 - Wachters van de tijd

<https://www.youtube.com/watch?v=WlOhpfHkNBw>

Wachters van de tijd, licht zal in uw ogen wonen,
wilt aan alle mensen tonen van uw vrolijkheid.
Sion, zing, daar is licht.

Groet de dageraad, heden zal de Zon u vinden
die genezing voor de blinden in haar wieken draagt.
Nachten, zingt, God is licht.

Met gerechtigheid zal Hij 't huis van David stutten
en Hij zal zijn schouders bukken onder wet en tijd,
onze loot, wijn en brood.

Midden onder u heeft Hij zijn verblijf geslagen
om uw zonden weg te dragen, wacht het wonder nu
van de Zoon die hier woont.

Maakt de tafel klaar want de Bruidegom komt spoedig
met zijn vreugde overvloedig, onze Heer is daar,
breekt het brood van de dood.

Evangelie: (Mc. 13, 24-32)

Uit het heilig evangelie van onze heer Jezus Christus volgens Marcus

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

- 24 In die dagen na de verschrikking
zal de zon verduisterd worden,
en de maan haar licht niet meer laten schijnen,
25 en zullen de sterren van de hemel vallen
en de hemelse machten wankelen.
26 En dan zal men de Mensenzoon op wolken zien komen,
met veel macht en heerlijkheid.
27 Dan zal Hij de engelen uitzenden
en zijn uitverkorenen verzamelen uit de vier windstreken,
van het uiteinde van de aarde tot aan het uiteinde van de hemel.
28 Leer van het beeld van de vijgenboom:
als zijn twijgen zacht worden en zijn bladeren zich ontvouwen,
dan weten jullie dat de zomer in aantocht is.
29 Zo moeten jullie ook weten:
wanneer je deze dingen ziet gebeuren,
dan staat het vlak voor de deur.
30 Ik verzeker jullie,
deze generatie gaat niet voorbij
voordat dit allemaal gebeurd is.
31 Hemel en aarde zullen voorbijgaan,
maar mijn Woorden zullen niet voorbijgaan.
32 Maar wanneer die dag of dat uur aanbreekt,
weet niemand,
de engelen in de hemel niet, de Zoon niet, maar alleen de Vader.

Overweging(en):

Jezus geeft ons een fingerwijzing: kijk naar de vijgenboom. Wanneer zijn twijgen zacht worden en zijn bladeren zich ontvouwen, dan weten jullie dat de zomer in aantocht is. De vijgenboom geeft in warme streken soms wel drie tot vier oogsten per jaar en wordt wel de 'boom der wijsheid' genoemd, omdat hij pas uitloopt als er geen nachtvorst meer wordt verwacht.

Wij komen telkens weer samen op zondag omdat we elkaar willen versterken in het zoeken naar die vijgenbomen die onder ons zijn. Wij willen elkaar daar opmerkzaam op maken, want een landschap van vijgenbomen geeft ons nieuwe hoop. Jezus wijst ons op een natuurlijk verschijnsel – het hoeft niet spectaculair te zijn, het gewone is al bijzonder genoeg!

Visioenen houden ons op de been – en behalve allerlei schrikbeelden en doemscenario's zien we in onze wereld ook mensen die niet bij de pakken gaan neerzitten. Die naar de vijgenboom kijken en ons moed inspreken. Het is leven zoals Jezus het ons heeft voorgeleefd. Hij liet zien dat de onderdrukker niet zal zegevieren. Dat het kwaad niet zal overwinnen en dat de dood niet het laatste woord heeft.

En zo, met Gods hulp, kunnen wij wandelen in de voetsporen van Jezus en de zachte twijgen ontwaren en zo zelf zachte krachten kunnen worden. Die zullen altijd winnen op het einde – God zij dank!

Onze opdracht vanuit dit evangelie van vandaag: we moeten de wereld niet (her)kerstenen, maar in de eerste plaats op-nieuw humaniseren.

Het gaat er in het evangelie niet om de wereld christelijk te maken, maar menselijk. Het gaat niet om kerstenen, maar om humaniseren. Jezus is niet op aarde gekomen om christen te worden, maar om méns te worden. Bepaalde sectoren van de kerken willen altijd maar weer kerstenen, ze spreken over her-kerstenen, mensen moeten met de nodige bekeringsijver tot christenen gemáákt worden. Volgens mij is dat een denkfout met grote consequenties.

Is het niet veeleer zo, dat kerk-zijn en gelovig mens-zijn betekent dat je je inzet op de plek waar je bent, dat je de 'spirit' van het evangelie, die gist en die Geest, die vaste hoop, dat geloof en die liefde inbrengt in de samenlevingsverbanden waar je lid van bent: je school, je ziekenhuis, je werk, je buurt, je vereniging, de politiek... We moeten de wereld niet christelijk maken maar menselijk, precies omdat wijzelf en onze wereld nog lang niet menselijk/humaan zijn. Dat is precies waarvoor Jezus méns werd, Hij als eerste. Het gaat God niet zozeer om kerk-mensen maar om mensen, álle mensen; mannen, vrouwen en kinderen met elk hun eigen unieke bijdrage aan het project 'menschwording'.

Niet zozeer de afwezigheid van God, als wel de afwezigheid van de mens is het fundamentele probleem op deze aarde. God vraagt het reeds van bij het begin aan Adam in Genesis 3,9: 'Mens waar ben je?' De afwezigheid van de mens is wellicht een veel ingrijpender probleem dan de afwezigheid van God. Wij zijn als mens niet beschikbaar waar we zouden moeten zijn. Wij spelen verstoppertje, terwijl er mensen om ons heen sterven, en anderen 'het beest uithangen'...

De Mensenzoon waarvan sprake in de evangelielezing van vandaag, komt uit de geopende hemel. Doorheen die opening krijgen we eventjes zicht op wie God eigenlijk is. En we zien... niets anders dan een Mens – beeld en gelijkenis van God. Zoals hij in den beginne – in principe – bedoeld is. In deze Mens gaat het humane volledig doorbreken. De Schriften zullen worden vervuld.

'Men wordt soms onverhoeds een mens, heel even...' (Jan Veulemans) Menswording of het groeien als mens, lijkt me niet alleen het mooiste maar ook het meest ingrijpende mysterie van het christelijk geloof. De term zelf: 'mens worden', is namelijk de rijkste uitdrukking van het Christus-mysterie: 'Hij is mens geworden'; 'in Hem is God mens geworden'. Maar tegelijk zegt het iets, en wellicht het voornaamste, over onszelf over onze roeping, - als mens: 'gewoon mens worden.'

'Wat wil je later worden?', vroeg de meester aan zijn leerlingen van het tweede leerjaar. 'Vrachtwagenchauffeur, piloot, dokter, verpleegster, eerste minister, Lionel Messi...' klonk het. Eén jongentje had nog niet geantwoord. 'En jij, vroeg de meester?' 'Mens,' zei het jongentje. De klas schoot in een luide lach. Maar de meester keek heel ernstig. 'Mens worden,' zei hij, 'dat is de mooiste maar tegelijk de moeilijkste stiel die er is...'

(naar een preek van pr. Geert Dedecker)

Zou ik als dorre vijgenboom
het voorteken kunnen zijn
van een naderende herfst
en van de winter van het leven,
onheil voorspellend?
Zou ik de voorbode kunnen zijn
van een wereld in verval,
van hel op aarde?
Ja, ik zou...

Maar zou ik ook als uitbottende vijgenboom
het groeiend voorteken van een nieuwe zomer kunnen zijn,
tegen alle doemdenken in,
heil en zegen verkondigend?
Zou ik in deze wereld in verval
vorbode kunnen zijn
van hoop en toekomst,
van stralend nieuw begin?

Zou ik met takken van geloof kunnen reiken naar de hemel toe?
Zouden al mijn bloesems en bladeren
tekens kunnen zijn van nieuwe hoop?
Zouden de vruchten die ik draag

vruchten van liefde kunnen zijn?
Zou ik een boom kunnen zijn
die er toe doet en aan zijn vruchten wordt gekend en geacht?
Ja, ik zou...

Als je wereld lijkt in te storten,
als de zon van de hoop versluierd lijkt
in de wolken van pijn of verdriet;

als de sterren in je leven
doven aan de hemel van jouw verhaal
en je nergens nog oriëntatie vindt;

als je geen controle of greep meer krijgt
op wat je overkomt, ervaart of voelt
en het leven je enkel zinloos lijkt

leer dan van het beeld van de vijgenboom:
als zijn twijgen zacht worden en zijn bladeren zich ontvouwen,
dan weet je dat de zomer in aantocht is.

Als je wereld lijkt in te storten,
kan je tussen het puin om je heen al de eerste sporen ontdekken
van een nieuw verhaal dat jij voorzichtig opbouwt.

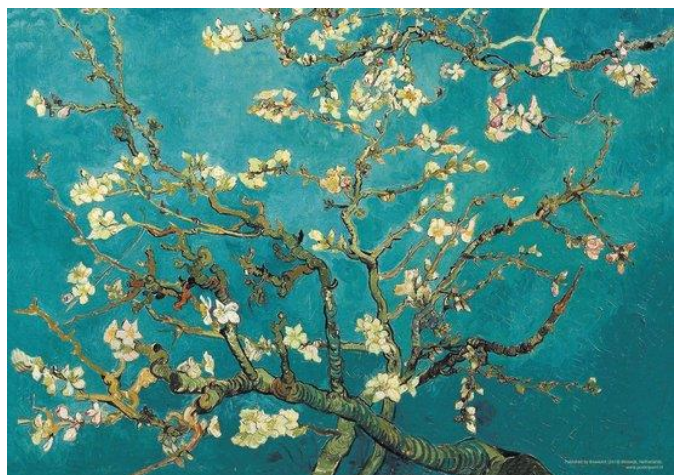
Als je geen oriëntatie meer vindt doorheen alles wat je overkomt,
keer dan naar binnen en luister naar wat je hart je vertelt.
Het is je enige, echte kompas in je leven.

Als het leven je zinloos lijkt,
en je keer op keer de controle verliest,
luister dan naar wat het leven je zelf wil vertellen.
Misschien worden je handen nu vrij gemaakt
om straks het nieuwe te kunnen omhelzen.

(Vincent Duyck)

Misschien wel zijn mooiste schilderijen heeft Vincent Van Gogh geschilderd in de moeilijkste periode uit zijn leven. Hij was toen opgenomen in een psychiatrisch ziekenhuis in Saint-Rémy in Zuid-Frankrijk. Van Gogh leed dat jaar aan zware depressies, had last van hallucinaties en hoorde dwingende stemmen. Toch zijn in die tijd werken tot stand gekomen die je gerust als mystiek mag beschouwen. Op een goede dag bijvoorbeeld, kreeg Vincent bericht dat in het gezin van zijn broer Theo en diens vrouw Jo een kindje was geboren: Vincent Willem.

In de brief waarin hij het goede nieuws meedeelde, schreef zijn broer Theo: 'Zoals we je hebben gezegd, vernoemen we hem naar jou en ik spreek de wens uit dat hij even vasthoudend en even moedig wordt als jij.'

Onmiddellijk greep de zieke Vincent zijn kwasten en tuben verf, en ondanks zijn eigen ellende schilderde hij voor de kinderkamer van zijn neefje een tak – amandelbloesem – zo bloeiend en zo vol leven en zo vol hoop dat je je verwonderd moet afvragen: hoe kan

zo iets moois en een zo op toekomst gericht kunstwerk tot stand komen te midden van zo veel ellende en wanhoop?

Wie dit kunstwerk gaat bezichtigen in het Van Gogh-museum in Amsterdam, begrijpt misschien iets beter de evangeliepassage van deze zondag ... of omgekeerd

Woorden van geloof:

Ik geloof in God die de wereld heeft bestemd
voor het geluk van de mensen.
Hij nodigt ons uit om deel te hebben aan zijn Liefde.

Ik geloof in Jezus Christus,
die aan de Liefde van God gestalte heeft gegeven.

Hij heeft zich ingezet om mensen te bevrijden.
Hij is hierin zo ver gegaan
dat Hij er zijn leven voor heeft gegeven.

Ik geloof dat zijn Geest nog steeds mensen blijft bezielen
en oproepen om de weg van de liefde te gaan.

Ik geloof in mensen die in zijn voetsporen treden
en die hun daden richten naar wat Hij heeft voorgeleefd.
Zij zijn het zout der aarde.
Zij zijn het licht der wereld.

Tot die gemeenschap van mensen wil ik behoren
want ik wil meebouwen aan Gods eigen droom:
'Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde,
waar het goed is om te leven voor allen'. Amen.

Voorbeden:

Bidden wij voor die mensen
voor wie het leven door oorlog, hongersnood en geweld uitzichtloos is geworden.
Dat zij, ondanks alles,
toch hun hoop op een nieuwe wereld van gerechtigheid en vrede niet verliezen.
Laten we bidden...

Bidden wij voor allen
die een groot verdriet te verwerken kregen
en die in hun wanhoop geen lichtpunt meer zien,
omdat hun leven alle perspectief verloor.
Dat zij niet opgeven en dat wij hen bijstaan.
Laten we bidden...

Bidden wij voor allen
die zich blijven verzetten tegen verdrukking
en voor de voortrekkers in onze gemeenschappen.
Dat zij volhouden en blijven verder kijken dan 'hier en nu'.
Laten we bidden...

Lied: ZJ 551 - De Heiligen ons voorgedaan

<https://www.youtube.com/watch?v=AmYIqCBqM8k>

De heiligen, ons voorgedaan, hebben hier niets verworven,
maar zijn aan 't einde van hun baan als vreemdeling gestorven.
Maar zij geloofden dat Gods hand die hen tot daar geleid had
in 't beter, hemels vaderland een stad voor hen bereid had.
Geprezen zij zijn naam! Hij deed hen veilig gaan!
Komt, zingen wij tesaam met alle heiligen!

Zij trokken uit als Abraham, door God de Heer geroepen
zonder te weten waar hij kwam, om 't land van God te zoeken.
Zij zijn gestorven in zijn naam en hebben niets geweten
dan dat Hij had gezegd: Ik schaam mij niet uw God te heten.
Geprezen zij zijn naam! Hij deed hen veilig gaan!
Komt, zingen wij tesaam met alle heiligen!

Die van de aarde vrijgekocht nu rusten van hun werken,
zij spreken en getuigen nog om ons geloof te sterken,
dat wij omgeven door de wolk de weg ten einde lopen,
een met het heilig trekkend volk in liefde en in hope.
Geprezen zij zijn naam! Hij doet ons veilig gaan!
Komt, zingen wij tesaam met alle heiligen!

Gebed over de gaven:

God, onze toevlucht,
overtuigd van uw liefde
en verzekerd van uw trouw,
nemen wij hier brood en wijn in onze handen.
Moge wij, door U bemind, door U gevoed,
mensen worden naar uw hart
die vrede brengen en recht doen,
geïnspireerd door Jezus' voorbeeld. Amen.

Groot Dankgebed:

God, U die onze ingeboren Zoeker
naar gerechtigheid en vrede bent,
onze Schepper die geen rust heeft
tot heel de aarde land van allen is.

U bent onze Gids
die ons de aarde toont zoals ze nog niet is
en de mensen zoals ze nog lang niet zijn.
Wij danken U daarvoor.

Onze God bent U,
onze Vriend en Toeverlaat,
die zwijgend de waarheid spreekt,
die ons omhult en ons hoofd en hart is
waar wij ten dode zijn en waar ten leven,
waar wij afbreuk doen
en waar wij bijdragen aan uw komend Rijk.

Onze Toevlucht bent U,
Iemand die onze angst herscheppen wil tot mededogen,
die ons gebed om aandacht voor onszelf
beantwoordt met het stemgeluid
van ongehoorde medemensen.
Wij danken U daarvoor.

Onze God bent U,
Vader van Jezus,
die ons zeggen doet zoals Hij:
het is mijn spijs en mijn drank de wil van God te doen.
Daarom roemen wij U: **Heilig, ...**

U die ons de aarde geeft om te bewonen,
U weet dat wij tekortschieten
in het verwezenlijken van vrede en gerechtigheid.
Toch roept U ons op
om recht te doen en goed te zijn.
Wij bidden voor hen die het meest weerloos zijn:
kinderen, armen, mishandelde en hongerige mensen,
vluchtelingen, zieken en stervenden,
voor mensen zonder toekomst
en voor allen die groot lijden moeten dragen.

Niet voor de dood, maar voor het leven hebt U ons gemaakt.
Zend ons uw Geest,
geef ons de kracht om beter mens te worden;
dat wij geen leegte najagen, geen waarheid ontvluchten,
uw naam niet vergeten en uw wil volbrengen.
Wij willen het brood van deze wereld delen met elkaar
en al het kwaad dat ons wordt aangedaan vergeven
opdat uw Rijk kome.

Wij richten onze ogen op Jezus van Nazareth,
die uw naam geheiligd heeft,
uw wil volbracht; die brood en wijn voor ons geworden is,
voedsel en vreugde, vergeving van zonden.

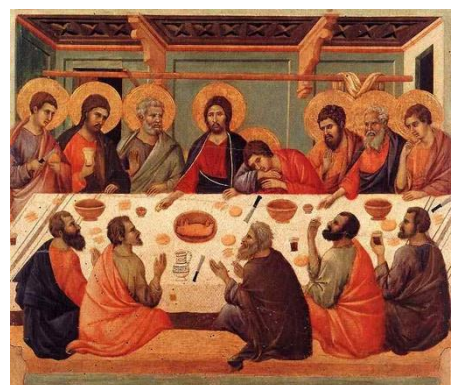
INSTELLINGSVERHAAL

Dit is de kern van ons geloof:
Als wij dan eten van dit Brood en drinken uit deze Beker
verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Wij bidden U, Heer,
laat de Geest van uw goedheid
onder ons blijven verder leven.
Moge uw leven en dood
ons helpen ook onszelf te geven
en nooit moedeloos te worden.
Moge wij allen eens opgenomen worden
in het Rijk van uw goedheid, vrede en vreugde.

U hebt het immers gezegd, Heer,
en wij geloven U, dat U ons nooit verlaat.

Door Christus, met Christus en in Christus
bieden wij U dit dankoffer aan in de gemeenschap van uw Kerk
zoals U het hebt gewild vandaag en alle dagen tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Biddend willen wij op weg gaan naar de nieuwe hemel en de nieuwe aarde
waar wij worden opgewacht door Hem,
die voor ons 'Vader' wil zijn: **Onze Vader,...**

Vergeef ons, Vader,
wanneer wij uw Boodschap naar onze hand zetten.
Doorprik onze alibi's
wanneer wij onszelf proberen af te schermen
voor de consequenties van uw gebod van liefde en rechtvaardigheid.
Kom ons nabij met uw barmhartigheid
en breng ons tot bekering.
Dan mogen wij hoopvol uitzien naar de komst van Jezus Messias, uw Zoon.
Want van U is het Koninkrijk...

Vredeswens:

God is groter dan ons hart en ons verstand.
Er is geen pijn, er is geen verdriet
dat we niet aan Hem mogen voorleggen.
Al wie iets vraagt, krijgt antwoord,
al is het soms anders dan verwacht.
Maar zijn liefde en zijn vrede weigert Hij aan niemand.
Die vrede van de Heer zij altijd met u.

Lam Gods

Communie

Lied: ZJ 918 - Eens komt de grote zomer

<https://www.youtube.com/watch?v=O4NBZRfZxnQ>

Eens komt de grote zomer waarin zich 't hart verblijdt.
God zal op aarde komen met groene eeuwigheid.
De hemel en de aarde wordt stralende en puur.
God zal zich openbaren in heel zijn creatuur.

Geen woord kan het bereiken, het is aan niets gelijk,
met niets te vergelijken dat schone koninkrijk.
Als God zich openbaren zal op de jongste dag
dan zullen wij ervaren wat Hij met ons vermag.

Dan zien wij met verblijden Hem die ons hart beleet,
de Heer die door zijn lijden de hemel opendeed
en alle patriarchen met de profeten saam,
apost'len, martelaren, verlost in zijn naam.

Ook ons zal God verlossen uit alle pijn en nood,
van 't woeden van de boze, van 't vrezen voor de dood,
van aarzelen en klagen, verdriet en bitterheid,
van alles wat wij dragen, van 't lijden aan de tijd.

Ja, Hij zal ons geleiden in 't schone paradijs,

het bruiloftsmaal bereiden zijn grote naam ten prijs.
De liefde die wij zingen, zo schoon, zo ongekend,
zal uit de bron ontspringen van God ons middelpunt.

Dan breekt muziek van snaren aan alle kanten uit
een niet te evenaren, een goddelijk geluid.
De engelen omringen met heil'gen tesaam
de troon van God en zingen de glorie van het Lam.

Dan zijn wij aangezeten in Gods verheven zaal,
en zullen met Hem eten het eeuwig avondmaal.
Dan schenkt de boom des levens ons vrucht in overvloed,
en van de stroom des levens drinken wij daar met God.

Dan zal het loflied schallen rondom de gouden troon,
dan heffen wij daar allen met grote vreugde aan:
lof zij en eer en sterkte de Vader en de Zoon,
de Geest om al zijn werken zij lof van nu voortaan.

Slotgebed:

Ward Bruyninckx

Maak ons ontvankelijk, Heer,
voor de tekenen van deze tijd.
Laat ons het goede zien, de 'goodwill',
het zoeken naar vrede,
de drang naar gelijkheid,
de medemenselijkheid en verdraagzaamheid
als zovele tekenen van uw Geest
die werkt in mensen van nu.

Leer ons ingaan op de goede verlangens
die in onszelf worden geboren
en laat ons geluk brengen aan elkaar.
Laat uw Geest van ons bezit nemen
zodat vrede, vriendschap en vreugde
aanwezig zijn waar mensen samenleven. Amen.

Zegen:

Gesterkt in ons vertrouwen en onze standvastigheid
gaan wij van hier weg om ervan te getuigen
dat God zorgt dat 'eind goed, al goed' is.
Hij wil ons nabij blijven met zijn zegen:
in de naam van + de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Er zijn altijd mensen geweest die in verwarde tijden het hoofd koel hielden, die in de ijsskoude wereld het hart warm hielden, die in donkere dagen met open ogen waakten en die de oren niet sloten als het kwaad als een spook te keer ging.

Zij waren ervan overtuigd dat de onderdrukker niet eeuwig zal zegevieren, dat het kwaad het niet zal winnen van het goede, en dat wat kwaad is in zich, zijn eigen ondergang tegemoet gaat – vroeg of laat. Zij waren ervan overtuigd dat "reuzen op lemen voeten" eens ineens zullen storten ... vroeg of laat.

Ze zochten naar woorden, naar beelden en gebaren, om hun geloof te verwoorden en met anderen te delen. Ze schilderden grote visioenen: zon en maan, aarde en sterren, weer en wind, water en lucht ... heel de schepping werd erin betrokken.

Het is alsof ze zeggen wilden: "Er is iets op handen dat verder reikt dan wat je nu ziet ... Er is méér dan wat je in handen hebt, meer dan wat je onder controle hebt ..." Het zijn deze mensen die ons telkens weer over een dood punt heen helpen.

In Vlaamse velden – Wannes Cappelle

<https://www.youtube.com/watch?v=LZpWYsvEQ4M>

Ziet in vlamse velden
De papavers stoan
Ziet et rood dat al dat dood is
Helpt vergoan
En het vortel dat soldaat was
Schiet ze nere maai ze om tussen
Bloemn en stekkerdroad
Ziet in vlamse velden
De papavers stoan
Tussen duuzende reken kruusn
We zijn daar versloan
Zelfs de mussen in de lucht
Stopten me zingen
Floten zonder klank
'T leek eer gezucht
Want daarves nog
Daajust echt juuste ves
Leefden we nog
Voordat de kogels oes doorzeefden
Och hadden we het geweten toch
'T goan slapen en 't upstaan elke dag
Daje geire werd gezien en daj geirn zag
Dat alljinne nog moar voor uut te rusten
Was aje lag
In vlamse velden
Pakt het woapen ut min stilversteevn hand
Pakt een hoofd voor een oge
Pakt een leven voor een tand
En an de mussen in de lucht
Aje ze hoort zingn soms tussen de bommen
Zegt vogels vlucht
Want voor iedere moat
Voor iedere kameroad die et leven liet
Schiet
Anders gingen we dood vo niet
Schiet
Vecht lik dat is een grondgebied
Et dreunt en davert met obussen
Gebruukt desnoods de bloote vuust
Want zelfs papaver bringt gin rust
In vlamse velden
In vlamse velden
In vlamse velden
In vlamse velden
In vlamse velden

